

Dosarul nr. 3ra-434/2022
2-19201740-01-3ra-15042022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. C. Guzun)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

27 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul de Stat al Muncii,
în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată
depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Gagauz-Gaz” împotriva
Inspectoratului de Stat al Muncii, persoană terță Andrei Mihailov cu privire la
anularea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva deciziei din 19 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de către Inspectoratul de Stat al Muncii și a fost menținută
hotărârea din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care
acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 12 decembrie 2019, S.R.L. „Gagauz-Gaz” a depus cerere de chemare în
judecată, în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului de Stat
al Muncii și Inspecția teritorială de muncă UTA Gagauzia, persoană terță Andrei
Mihailov cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În motivarea acțiunii societatea-reclamantă a indicat că, la 13 noiembrie 2019, a
fost recepționat actul de control nr. 61, emis de Inspecția teritorială de muncă UTA
Gagauzia a Inspectoratului de Stat al Muncii.

A notat societatea-reclamantă că, din conținutul procesului-verbal de control
nr.61 din 13 noiembrie 2019, a rezultat că în urma controlului efectuat de către șeful
ITM UTA Găgăuzia - Cernev F., s-a constatat faptul că angajatorul S.R.L. „Gagauz-
Gaz”, nu acordă salariatului Andrei Mihailov concediu de odihnă anual plătit în baza
cererii acestuia, prin ce se încalcă prevederile alin. (1) și (3) ale art.112 și alin.(4) al
art.116 din Codul munci al RM.

În acest context, societatea-reclamantă a invocat că, nu este de acord cu
rezultatul controlului, deoarece conform art.115 din Codul muncii, concediul de
odihnă pentru primul an de muncă se acordă salariaților după expirarea a 6 luni de
muncă la unitatea respectivă. Concediul de odihnă anual poate fi acordat integral sau,
în baza unei cereri scrise a salariatului, poate fi divizat în părți, una dintre care va
avea o durată de cel puțin 14 zile calendaristice. Or, conform cererii salariatului, o

parte din concediul de odihnă anual plătit cu o durată de 18 zile, din 12 august 2019 până la 01 septembrie 2019, s-a acordat lui Andrei Mihailov, prin ordinul nr. 343-0 din 16 iulie 2019.

Totodată, societatea-reclamantă a comunicat că, la 23 septembrie 2019, de către Andrei Mihailov a fost depusă cererea cu privire la acordare a părții din concediul de odihnă anual plătit, care a fost recepționată și înregistrată de către S.R.L. „Gagauz-Gaz” cu numărul de intrare 1296.

A mai susținut societatea-reclamantă că în legătură cu faptul absenței lui Andrei Mihailov la muncă în perioada indicată în cerere poate afecta negativ activitatea întreprinderii, prin răspunsul cu nr. de ieșire nr. 700 din 24 septembrie 2019, S.R.L. „Gagauz-Gaz”, a refuzat cererea cu privire la acordare a părții din concediul de odihnă anual plătit cu informarea că o parte din concediul de odihnă anual plătit va fi acordat până la sfârșitul anului curent. Însă, la 25 septembrie 2019, la adresa S.R.L. „Gagauz-Gaz”, de către Andrei Mihailov, în mod repetat a fost depusă cererea cu privire la acordare a părții din concediul de odihnă anual plătit, cu numărul de intrare 1305, care a fost respinsă din aceleași motive.

În acest context, societatea-reclamantă a menționat că de către angajator nu s-au încălcat prevederile alin. (4) art.116 din Codul muncii, deoarece conform alin. (4) art. 116 din Codul muncii, salariaților în vârstă de până la 18 ani, părinților care au 2 și mai mulți copii în vârstă de până la 16 ani sau un copil cu dizabilități și părinților singuri care au un copil în vârstă de până la 16 ani, concediile de odihnă anuale li se acordă în perioada de vară sau, în baza unei cereri scrise, în orice altă perioadă a anului. Or, conform ordinului nr.343-0 din 16 iulie 2019, lui Andrei Mihailov, i s-a acordat o parte din concediul de odihnă anual plătit în perioada de vară, de la 12 august 2019 până la 01 septembrie 2019 (18 zile), iar partea rămasă din concediul de odihnă anual plătit va fi acordată acestuia până la sfârșitul anului curent și Andrei Mihailov, a fost înștiințat despre acest fapt prin scrisorile expediate acestuia cu nr. de ieșire 700 din 24 septembrie 2019. Însă în cadrul controlului efectuat acest fapt nu a fost luat în considerație.

În aceeași ordine de idei, a relatat societatea-reclamantă că, în corespundere cu art. 112, art. 116 din Codul muncii, programarea concediilor de odihnă anuale este obligatorie atât pentru angajator, cât și pentru salariat. Or, în toate răspunsurile angajatorului, expediate lui Andrei Mihailov, cu privire la refuzul de acordare a concediului de odihnă, se indică motivul necesității asigurării bunei funcționării a întreprinderii. Iar în corespundere cu alin. (1) art. 116 din Codul muncii, programarea concediilor de odihnă anuale pentru anul următor se face de angajator, de comun acord cu reprezentanții salariaților, cu cel puțin 2 săptămâni înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic.

Astfel, societatea-reclamantă a menționat că, Andrei Mihailov a fost angajat la 03 ianuarie 2019 și din acest motiv în programul aprobat el nu a fost luat în considerație. Or, la adresa angajatorului nu au fost depuse cereri de la Andrei Mihailov, cu privire la includerea acestuia în programul concediilor de odihne anuale în anul curent. Iar toată această perioadă, salariatul, Andrei Mihailov s-a aflat în concediul medical: de la 09 octombrie 2019 până la 25 octombrie 2019, în baza certificatului medical nr. XXXXX; de la 26 octombrie 2019 până la 01 noiembrie 2019, în baza certificatului medical nr. XXXXX; de la 07 noiembrie 2019 până la înaintarea acțiunii dânsul a continuat tratamentul.

În acest context, a invocat societatea - reclamantă că, toate cerințele prevăzute de articolul 118 din Codul muncii, în partea îndeplinirii măsurilor necesare, pentru ca salariatul Andrei Mihailov, să folosească concediul de odihnă anuală pentru anul trecut, S.R.L. „Gagauz - Gaz”, planifică îndeplinirea cu acordul salariatului. Or, prin controlul efectuat nu a fost constatată încălcarea, întrucât la situația din 13 noiembrie 2019 - la momentul întocmirii procesului-verbal de control, încălcări ale prevederilor alin. (1) și (3) art. 112 și alin. (4) art.116 din Codul muncii, nu existau. Iar până la sfârșitul anului calendaristic 2019, în baza prevederilor legislației muncii, angajatorul va lua măsuri necesare pentru ca salariatul, Andrei Mihailov, să folosească concediul de odihnă anuală pentru anul trecut. Iar astfel, faptul încălcării de către angajator a legislației muncii la situația de 13 noiembrie 2019, nu există. Motiv din care, prin procesul-verbal de control din 13 noiembrie 2019, nejustificat s-a recomandat angajatorului de a înlătura încălcări și de a înștiința Inspecția teritorială de muncă UTA Găgăuzia până la 03 decembrie 2019.

A mai menționat societatea-reclamantă că, administrația S.R.L. „Gagauz-Gaz” nu a fost de acord cu actul de control, iar în acest sens a depus cererea prealabilă cu numărul de ieșire 871 din 15 noiembrie 2019, la care nu a fost primit răspuns în termen legal.

A solicitat societatea - reclamantă anularea procesului-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, întocmit de Inspecția teritorială de muncă UTA Gagauzia a Inspectoratului de Stat al Muncii, ca fiind ilegal.

Prin încheierea din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în conformitate cu prevederile art.207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în partea pretențiilor formulate de către S.R.L. „Gagauz-Gaz” față de Inspecția teritorială de muncă UTA Gagauzia, din motiv că, reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 din Codul administrativ. (f.d.130)

Prin hotărârea din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea depusă de S.R.L. „Gagauz-Gaz”. A fost anulat procesul-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, întocmit de Inspecția teritorială de muncă UTA Gagauzia a Inspectoratului de Stat al Muncii, ca fiind ilegal. (f.d.131, 134-137, Vol. I)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Inspectoratul de Stat al Muncii, a depus apel nemotivat, iar la 20 mai 2021, motivarea apelului împotriva hotărârii din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia 19 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Inspectoratul de Stat al Muncii împotriva hotărârii din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d.209, 210/227, Vol.I)

Pentru a decide astfel, completul specializat al instanței de apel aplicând prevederile art. 1 alin. (2), art. 11¹ alin.(1), art. 11³ alin.(1) lit. a), e), h) și alin. (2) al Legii privind Inspectoratul de Stat al Muncii nr. 140 din 10 mai 2001, precum și prevederile art. 9 alin.(1) lit. e), art. 112 alin.(1), (3), art. 116 alin.(4), art. 118 alin.(1) din Codul muncii, în coraport cu circumstanțele speței, a constatat că, prima instanța just a conchis că, la momentul întocmirii procesului-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, nu se confirmă vreo încălcare, de către S.R.L. „Gagauz-Gaz”, a

prevederilor art.112 alin.(1), (3) și art. 116 alin.(4) din Codul muncii. Devreme ce, art. 113 alin.(2) al Legii privind Inspectoratul de Stat al Muncii nr. 140 din 10 mai 2001, prevede că, în procesul-verbal, inspectorul de muncă consemnează succint esența încălcării constatate, indică prevederile actelor legislative și ale altor acte normative încălcate și dispune conformarea imediată sau, după caz, într-un termen rezonabil cu prevederile legale. Or, în speță, la momentul întocmirii procesului-verbal contestat la caz și anume la 13 noiembrie 2019, autoritatea pârâtă, către Inspectoratul de Stat al Muncii, nu a confirmat, prin probe concludente și utile, nici o eventuală încălcare a normelor de conduită stipulate de art.112 alin.(1), (3) și art. 116 alin.(4) din Codul muncii, de către angajator, or, dreptul lui Andrei Mihailov de a beneficia în mod garantat de concediu de odihnă anual a fost respectat de SRL„Gagauz-Gaz”, care, prin ordinul nr. 343-O din 16 iulie 2019, i-a acordat acestuia la cerere concediu de odihnă anual de 18 zile, pentru perioada 12 august 2019-01 septembrie 2019.

Totodată, instanța de apel a notat că, nu poate reține la caz argumentul apelantului precum că, structura și conținutul actului juridic administrativ contestat în speță, procesul-verbal de control (UTA Gagauzia) nr.61 din 13 noiembrie 2019, este suficient de motivat în sensul art. 118 din Codul administrativ și, respectiv art. 11³ din Legea nr.140 / 2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii.

La acest capitol, instanța de apel raportând prevederile art. 118 alin. (3) din Codul administrativ, la conținutul procesului-verbal contestat, și ținând cont de faptul că acesta este un act administrativ defavorabil, s-a aliniat poziției primei instanței care just a reținut că, procesul-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, întocmit de Inspekția teritorială de muncă UTA Gagauzia a Inspectoratului de Stat al Muncii, nu conține motivarea în fapt care a stat la baza emiterii acestuia, inițierea controlului respectării de către S.R.L. „Gagauz-Gaz”, a actelor legislative și a altor acte normative în domeniul raporturilor de muncă nefiind una definitivată, argumentată explicit din punct de vedere al faptelor. Or, obligația respectivă este o condiție și rezultă expres din prevederile art. 11³ alin.(2) al Legii privind Inspectoratul de Stat al Muncii nr. 140 din 10 mai 2001 (în vigoare la momentul întocmirii procesului-verbal) coroborând cu art. 118 din Codul administrativ.

În speță, instanța de apel a menționat că, la întocmirea procesului-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, de către Inspekția teritorială de muncă UTA Gagauzia a Inspectoratului de Stat al Muncii, s-a limitat doar la o simplă enumerare a normelor de drept pretinse a fi încălcate de către S.R.L. „Gagauz-Gaz”, fără a se identifica în ce circumstanțe acestea ar fi fost încălcate, mai mult - fără a se raporta prevederile art.112 alin.(1), (3) și art. 116 alin.(4) din Codul muncii, cererilor adresate de către Andrei Mihailov la 23 septembrie 2019 și 25 septembrie 2019, or, reieșind din conținutul actului nominalizat, reclamantei, S.R.L „Gagauz-Gaz”, i se incriminează neacordarea salariatului lui Andrei Mihailov, a concediului de odihnă anual, conform cererii acestuia, fără, însă, a se individualiza cererea respectivă.

În acest context, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apelantului, Inspectoratul de Stat al Muncii, privind pretinsa încălcare a legislației muncii prin refuzurile S.R.L. „Gagauz-Gaz”, de a-i acorda lui Andrei Mihailov, concediile solicitate. Întrucât, reieșind din conținutul procesului-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, este imposibil de a constata, căror acțiuni ale S.R.L. „Gagauz-Gaz”, se raportează prevederile art.112 alin.(1), (3) și art. 116 alin.(4) din Codul muncii, și anume prin ce acțiuni concrete S.R.L „Gagauz-Gaz”, ar fi încălcat

normele în cauză. Or, dincolo de mențiunile incluse în actul administrativ contestat, alte careva înscrisuri care ar veni să confirme pretensele încălcări constatate în cadrul controlului, lipsesc. Ceea ce confirmă omisiunile autorității publice și evidențiază ilegalitatea actului administrativ contestat în speță.

Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că, prima instanța just a reținut că, Inspekția teritorială de muncă UTA Gagauzia a Inspectoratului de Stat al Muncii, a omis să indice temeiul de drept care a stat la baza întocmirii procesului-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, or, invocarea Legii privind Inspectoratul de Stat al Muncii nr. 140 din 10 mai 2001, ca fiind temei de drept în acest sens, este una vagă și contravine obligativității motivării complete a actului administrativ prin indicarea normei de drept concrete, care a stat la baza emiterii actului administrativ.

Totodată, instanța de apela reținut la caz că, reieșind din prevederea art. 11³ alin.(3) al Legii privind Inspectoratul de Stat al Muncii nr. 140 din 10 mai 2001, fiecare exemplar al procesului-verbal de control este semnat de inspectorul de muncă care l-a întocmit, de angajator (persoana care acționează în numele acestuia) și de reprezentantul sindicatului sau al salariaților din unitate. Or, instanța de fond la acest capitol, întemeiat a stabilit că, contrar prevederii enunțate, procesul-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, nu este semnat de reprezentantul sindicatului sau al salariaților S.R.L. „Gagauz-Gaz”.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanța just a reținut ilegalitatea procesului-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, întocmit de Inspekția teritorială de muncă UTA Gagauzia a Inspectoratului de Stat al Muncii. Or, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă în baza unei acțiuni în anulare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Prin urmare, argumentele apelantului, Inspectoratului de Stat al Muncii, urmează a fi respinse, or, din cumulul circumstanțelor enunțate, se atestă că, la efectuarea controlului și la emiterea procesului-verbal de control nr. 61 din 13 noiembrie 2019, autoritatea a acționat superficial și arbitrar, cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare și, drept urmare, a vătămat drepturile legitime ale reclamantei, S.R.L. „Gagauz-Gaz”.

În acest sens, instanța de apel a menționat că nu poate reținute argumentele apelantului, precum că, concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări incorecte a normelor de drept material cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, deoarece analizând conținutul hotărârii contestate, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a conchis că, prima instanța just a stabilit circumstanțele cauzei și a aplicat normele legale, ajungând la concluzia cu privire la admiterea acțiunii, iar careva temei legal pentru casarea hotărârii n-a fost stabilit în instanța de apel. Or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de

instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de apel, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul apelului nu se întrezărește vreunul din temeiurile de recurs expres prevăzute de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, apelul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

La 25 ianuarie 2022, Inspectoratul de Stat al Muncii a depus recurs nemotivat, iar la 05 aprilie 2022, motivarea recursului împotriva deciziei din 19 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanței cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și ilegală deoarece instanțele de judecată inferioare au interpretat în mod eronat legea, au aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului, au apreciat probele administrate contrar prevederilor legale, au examinat superficial și neobiectiv pricina, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, astfel hotărârile sunt pasibile de a fi casate integral, cu emiterea unei noi hotărâri pe cauză și prin care să se dispună respingerea integrală a acțiunii de contencios administrativ depusă de S.R.L. „Gagauz-Gaz” împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii în anularea actului administrativ contestat, ca fiind vădit neîntemeiată și lipsită de probațiune.

Menționează că, motivele invocate de prima instanța la anularea procesului-verbal de control nr.61 din 13 noiembrie 2019, întocmit de Inspekția teritorială de muncă UTA Gagauzia poartă un caracter general și pur formal, nu pot fi reținute ca legal prezumate și nu constituie temei de drept relevant la anularea actului administrativ contestat, fiind combătute prin legislația în vigoare și probatoriul cauzei.

Consideră recurentul că, actul juridic administrativ în speță, procesul-verbal de control (UTA Gagauzia) nr.61 din 13 noiembrie 2019 și prescripția înscrisă în prezentul, corespunde criteriului de legalitate sub aspect de formă, conținut, competență și este emis de autoritatea publică pârâtă investită cu competență legală la exercitarea controlului de stat asupra respectării actelor legislative și a altor acte normative în domeniul raporturilor de muncă, cu excepția securității și sănătății în muncă, la întreprinderi, instituții și organizații, cu orice tip de proprietate și formă juridică de organizare la persoane fizice care angajează salariați, precum și în autoritățile administrației publice centrale și locale denumite în continuare angajatori.

Susține recurentul că, motivele de fapt și de drept invocate de reclamantă în cererea de contencios administrativ nu au relevanță, sunt declarative și contrare normelor impartive de drept citate supra, sunt combătute prin probatoriu administrat în cadrul controlului de stat și atașat la procedura administrativă, prezentată instanței de judecată, nu întrunesc exigentele legislației în vigoare și, respectiv, în sine nu atrag în drept nulitatea absolută, relativă sau parțială a actului juridic administrativ contestat, în sensul dispozițiilor Capitolului III art.art.327-346 din Codul civil RM și art.art.139-141 din Codul administrativ al RM.

Suplimentar recurentul indică că, reclamanta în cererea de contencios administrativ nu indică normele imperative de drept distincte în temeiul cărora instanța urmează să dispună anularea actului juridic administrativ contestat.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 ianuarie 2022, în ședință publică. (f.d.209, Vol.I)

Totodată, din actele dosarului se atestă că, dispozitivul deciziei din 19 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificat Inspectoratului de Stat al Muncii, prin intermediul poștei electronice la 21 ianuarie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei. (f.d.228, Vol.I)

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2022, a fost notificată Inspectoratului de Stat al Muncii prin intermediul oficiului poștal la 30 martie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei. (f.d.234, Vol.I)

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul nemotivat, cât și motivarea recursului în termen.

La 05 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, într-un termen rezonabil, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimatei „Gagauz-Gaz”, precum și persoanei terțe Andrei Mihailov, prin intermediul poștei electronice, copia recursului depus de Inspectoratul de Stat al Muncii, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței. (f.d.10/11, Vol.II)

La 04 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, S.R.L „Gagauz-Gaz” a depus referință la recursul depus de Inspectoratul de Stat al Muncii, prin care a solicitat să fie respins ca neîntemeiat (f.d.12/13, Vol.II), iar persoana terță Andrei Mihailov nu și-au valorificat dreptul procedural de depunere a referinței, însă drept dovadă de confirmare a recepționării a recursului prin intermediul poștei electronice, a menționat că susține cererea de recurs depusă de Inspectoratul de Stat al Muncii, solicitând admiterea acesteia. (f.d.16, Vol.II)

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Inspectoratul de Stat al Muncii, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate

la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că, admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudentială că, sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în

acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Inspectoratul de Stat al Muncii.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Inspectoratul de Stat al Muncii, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru